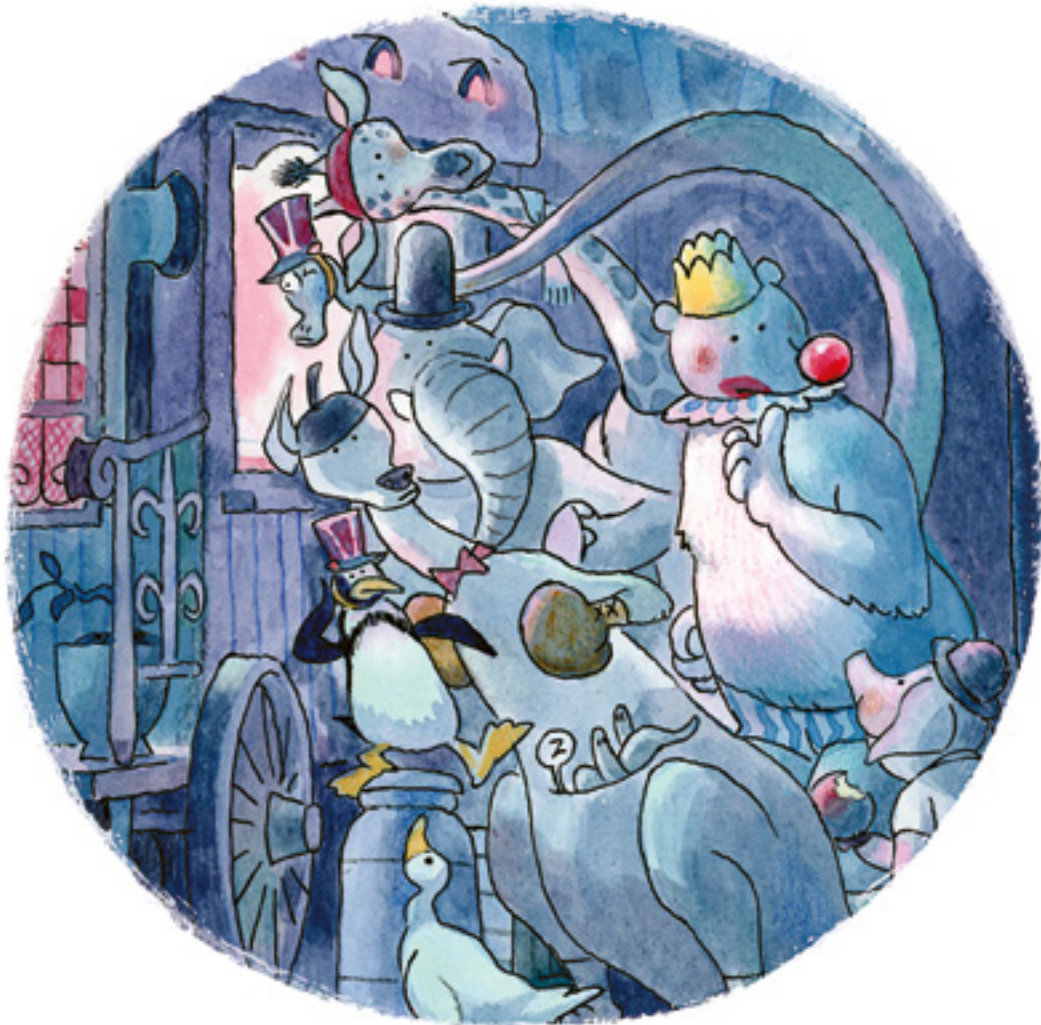

Kees de Boer

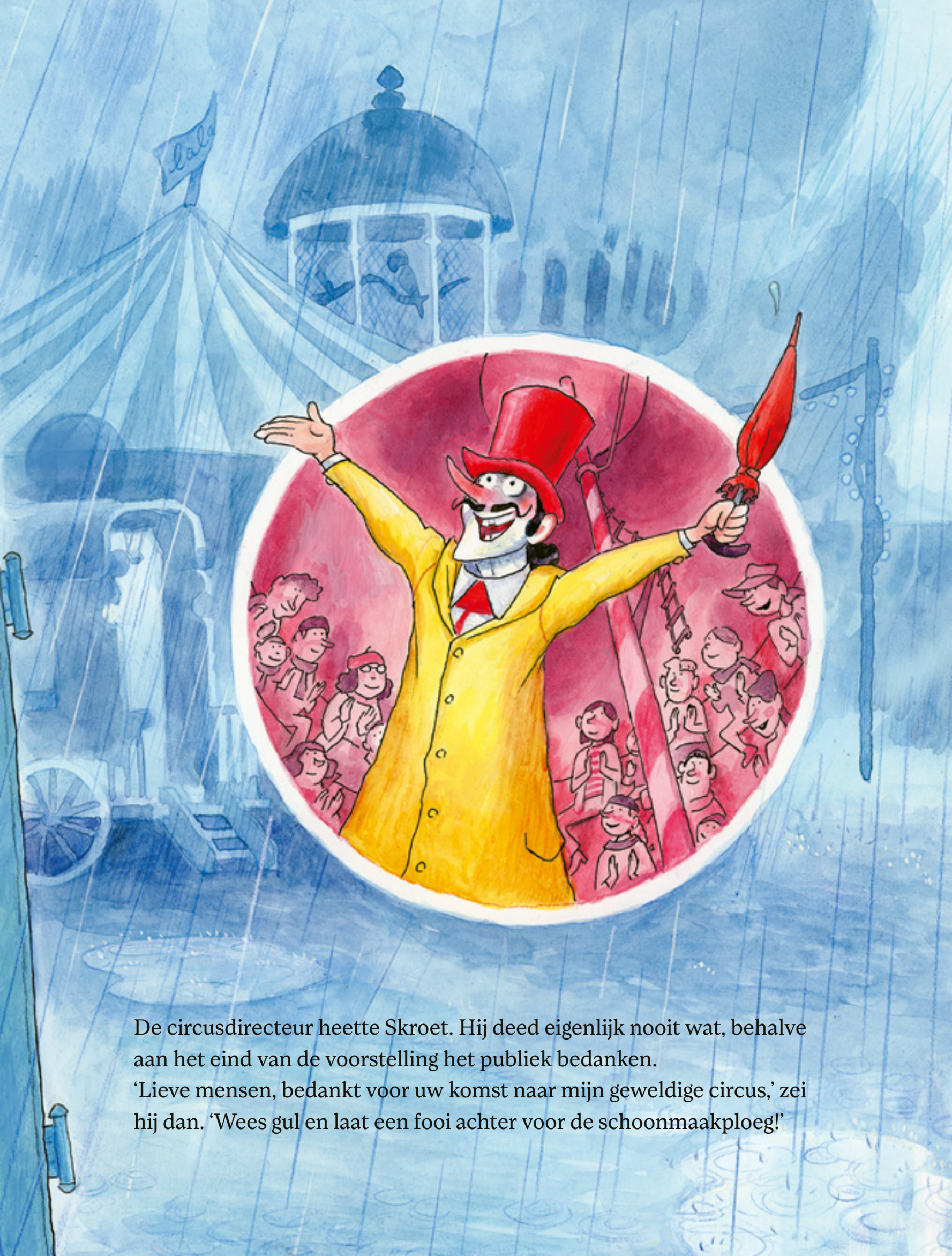
HET LUCHTCIRCUS

Uitgeverij Ploegsma Amsterdam

Aan de rand van het bos stond Circus Lala, met allerlei dieren die elke dag hard werkten aan hun voorstelling.

De circusdirecteur heette Skroet. Hij deed eigenlijk nooit wat, behalve aan het eind van de voorstelling het publiek bedanken. 'Lieve mensen, bedankt voor uw komst naar mijn geweldige circus,' zei hij dan. 'Wees gul en laat een fooi achter voor de schoonmaakploeg!'

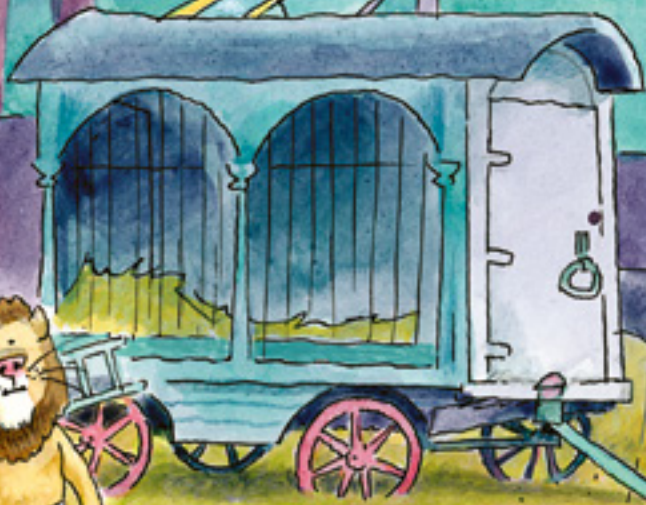
Maar dat schoonmaken moesten de circusdieren allemaal zelf doen.
En zij zagen nooit ook maar één cent van de fooi.

De dirigent van het circusorkest had ook zorgen. 'Het tentzeil lekt,' zei hij. 'Het moet dringend gerepareerd worden!' 'Stel je toch niet zo aan over die paar spatjes,' zei Skroet. 'Zo'n reparatie kost me veel te veel geld!'

De volgende dag verlieten de muzikanten het circus. Ze hadden geen zin meer om met natte voeten te spelen. 'Onze instrumenten roesten weg! We gaan wel ergens anders muziek maken,' zei de dirigent.

HEK
SLUITEN!

KOMT DAT
ZIEN!

Kassa

‘Hoe moeten we nu verder, meneer Skroet?’ zei Pet.
‘Een circus zonder muziek is als een vaas zonder bloemen...’
‘Niet zo veel praatjes, wijsneus!’ siste de directeur, en hij gaf de pinguin een harde duw. ‘Dan gaan jullie de muziek zelf maar maken! Ga eens iets doen in plaats van hier op de grond te liggen!’

‘Muziek maken... zonder instrumenten?’
stamelde Bas.

‘Verzin maar iets,’ brulde de directeur.

‘En zeur niet om geld! Dat groeit niet op
mijn rug!’ En hij beende weg.

‘Misschien moeten wij er ook maar mee
stoppen...’ zei Toet.

‘Ben je mal?’ zei Pet. ‘Wij zijn artiesten!
We kunnen toch niet leven zonder het
circus?! Nee, we gaan zelf instrumenten
maken!’